

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil gerne takke for den brede støtte til beslutningsforslaget.

Som det er blevet sagt af dem, der er imod, men jo også af dem, der er for, så er situationen i Afghanistan ikke nem, og det er ikke nogen søndagsudflugt at tage ned mod syd. Problemet er jo bare, at hvis ingen tør tage mod syd, så overdrager man hele syd til talebanerne, hvorfra de så kan prøve at genvinde magten i hele landet.

Vi er jo glade for, at det nye afghanske parlament er blevet valgt ved fredelige valg i september sidste år, og det var en ikke kun teknisk og logistisk, men også demokratisk bedrift. Der var 5.000 kandidater, der stillede op individuelt, og der var ikke vælgerlister og et valgsystem, som man kunne bygge på. Dette parlament trådte så sammen for første gang i december, og det markerede afslutningen på den såkaldte Bonnafale om demokratisering og genopbygning af Afghanistan efter Talebans fald.

Ikke den kommende weekend – der har vi jo bandedåb – men den efterfølgende weekend kommer præsident Karzai til Danmark, og derefter, om mandagen, tager vi så videre til London, hvor der skal være konference om det nye grundlag for Afghanistan og det internationale samfunds genopbygning af Afghanistan og støtte til demokratiet.

For processen mod demokrati er vanskelig, ny, og den er ikke irreversibel. Der er stærke kræfter, ideologiske kræfter og også krigsherrekræfter, som vil prøve at destabilisere det afghanske samfund og derfor også har brug for at afspejle demokratiseringsprocessen. Derfor er det vigtigt, at demokratiet kan sprede sin autoritet ud over landet, så vi kan få stoppet krigsherrene og talebanerne, og derfor må det internationale samfund fortsat vise den afghanske befolkning sin støtte.

Der er jo spirende stabilitet, der er brug for meget stor genopbygning, og der er et spirende demokrati. Bl.a. har vi jo lagt meget vægt på, at kvinderne nu fik muligheder i det nye Afghanistan. Der er det sådan, som hr. Troels Lund Poulsen sagde, at 27 pct. af pladserne i parlamentet i dag er besat af kvinder, og jeg kan nævne, at der f.eks. er 145 kvinder i hæren, hvad der var utænkeligt under Talebanstyret.

Kl. 16.20

Vi finder, at det er rigtigt at understøtte denne proces, og den samlede danske indsats vil fortsat, ligesom fra starten, bestå af tre spor, det hu-

manitære, det genopbygningsmæssige og det militære, altså sikkerhedsmæssige.

Jeg kan nævne nogle eksempler på den humanitære bistand. Den går til fødevarerikkerhed, til støtte af flygtninge, til støtte af fordrevne og særlig sårbare grupper af kvinder og børn samt naturligvis til minerelaterede aktiviteter, som gør det muligt igen at bo i områderne.

Også genopbygningsbistanden skal jeg nævne nogle eksempler på: Der er enighed mellem Danmark og Afghanistan om at prioritere menneskerettigheder og demokratisering, genopbygning og reform af den offentlige sektor, uddannelse, forbedring af levevilkårene for landbefolkningen, nærområdeindsatsen for flygtninge og internt fordrevne samt humanitære indsatser for at nævne overskrifterne.

Den indsats vil vi jo gerne kunne sprede ud også til det sydlige Afghanistan, og det er ikke muligt, hvis talebanerne får lov at gøre, som de har lyst til.

Der skal ikke herske tvivl om – og det er vigtigt, at Folketinget ved det, men også at befolkningen ved det – at indsatsen i det sydlige Afghanistan er vanskeligere og mere kompleks end det, vi hidtil har været med i i nord og i vest. Vi bevæger os derved, hvor Al-Qaeda og Taleban fortsat opererer. Men som oberstløjtnanten jo også gav udtryk for i morges i radioens program 1, er Danmark og de danske tropper godt rustede til opgaven. Det er bl.a. derfor, NATO netop har ønsket en robust dansk indsats.

Så det er vigtigt at understrege, at udvidet militær støtte til stadig større dele af Afghanistan er en forudsætning for, at den afghanske regering med tiden som nævnt vil kunne overtage myndighedsudøvelsen i hele Afghanistan, og dermed også – for nu at adressere hr. Holger K. Nielsens synspunkter om valmuerne – at den afghanske regering og den afghanske hær kan sørge for at få ryddet valmuemarkerne og sørge for, at landbefolkningen, som dyrker valmuer, har et andet eksistensgrundlag. Dette eksistensgrundlag er det, man kan hjælpe med, de skal selv rydde valmuemarkerne.

Med bidraget vil Danmark fortsat have en væsentlig placering i bestræbelserne på at stabilisere og normalisere Afghanistan, og så er jeg da som sagt glad for, at det er et bredt flertal i Folketinget, der medvirker til at fortsætte denne proces for det moderne Afghanistan, som så mange vil prøve at forhindre bliver født.